Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (seitsmes koda)

25. juuni 2020*

Avalik teenistus – Ametnikud – Edutamine – 2017. aasta edutamine – Edutamata jätmise otsus – Hagiavalduse väite selgus ja täpsus – Vastavuse põhimõte – Lõplike aktide vaidlustamine – Vastuvõetavus – Personalieeskirjade artikkel 45 – Katseaja vahearuanne – Katseaja lõpparuanne – Hindamisaruanne – Teenete võrdleval hindamisel arvesse võetud asjaolud – Menetluse nõuetekohasus – Vastutus – Mittevaraline kahju

Kohtuasjas T-511/18,

XH, esindaja: advokaat E. Auleytner,

hageja,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: L. Radu Bouyon ja L. Vernier,

kostja,

mille ese on ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue esiteks tühistada 13. novembri 2017. aasta *Informations administratives*'is nr 25-2017 avaldatud otsus jätta hageja nimi 2017. aasta edutamise raames edutatud ametnike nimekirja kandmata ja tühistada 7. juuni 2018. aasta otsus R/96/18, millega jäeti rahuldamata hageja 10. veebruari 2018. aasta kaebus, ning teiseks hüvitada nende otsustega väidetavalt tekitatud kahju,

ÜLDKOHUS (seitsmes koda),

koosseisus: koja president R. da Silva Passos (ettekandja), kohtunikud L. Truchot ja M. Sampol Pucurull,

kohtusekretär: ametnik P. Cullen,

arvestades menetluse kirjalikku osa ja 19. detsembri 2019. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: inglise.

otsuse [1]

I. Vaidluse taust

1 Hageja XH on Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) ametnik. Ta nimetati ametisse pärast konkursi EPSO/2009/169 (õigus) edukat läbimist ja võeti alates 1. juulist 2014 tööle OLAFi esimesse osakonda palgaastmele AD 5. Tema töölevõtmisel oli katseaeg, mis lõppes 31. märtsil 2015 (edaspidi „katseaeg“).

2 Arst A, kes on Euroopa Komisjoni meditsiinitalituse (edaspidi „meditsiinitalitus“) psühhiaater, vaatas hageja 22. oktoobril 2014 läbi tervisekontrolli raames. See kontroll korraldati pärast seda, kui hagejal tekkisid osakonna sees probleemid teiste töötajatega OLAFi esimeses osakonnas, kuhu ta oli määratud.

3 Alates 1. novembrist 2014 viidi hageja üle OLAFi teise osakonda.

4 Hagejale esitati 5. detsembril 2014 katseaja vahearuanne (edaspidi „katseaja vahearuanne“). Hageja märkis 15. detsembri 2014. aasta e-kirjas, et ta ei nõustu selles aruandes sisalduvate kommentaaridega.

5 Jaanuaris 2015 palus hageja, et meditsiinitalitus võimaldaks tal tutvuda tema tervisetoimikuga. Meditsiinitalitus teatas hagejale 3. veebruaril 2015, et tema tervisetoimikuga saab tutvuda ainult institutsioonivälise arst. Hageja nimetas selleks 1. märtsil 2015 ja 4. aprillil 2016 üksteise järel arstid B ja C.

6 Hageja nimetati 20. märtsil 2015 alaliselt ametisse alates 1. aprillist 2015.

7 Hagejale esitati 26. märtsil 2015 tema katseaja lõpparuanne. Aruanne sisaldas hindajana selle teise osakonna juhataja allkirja, kuhu ta oli määratud, ning aruande kinnitajana OLAFi B direktoraadi ajutise direktori allkirja.

8 Hageja tervisetoimikuga tutvumise taotluse menetluses teatati hagejale arsti A aruande 31. märtsi 2015. aasta meditsiinilise teatise olemasolust (edaspidi „arsti A teade“). Teade koostati eespool punktis 2 nimetatud 22. oktoobri 2014. aasta tervisekontrolli tulemusel. Arst B edastas väljavõtted arsti A teatest 2. oktoobril 2015 hagejale. Aprillis 2016 kutsus komisjon arsti C meditsiinitalituse ruumidesse, et võimaldada tal tutvuda arsti A teatega tervikuna. Teatega tutvumine toimus 11. mail 2016.

9 Hageja esitas 11. aprillil 2015 pädevale ametisse nimetavale asutusele esimese abitaotluse juhataja suhtes esimeses osakonnas, kuhu ta oli määratud. Hageja esitas 6. juulil 2015 pädevale ametisse nimetavale asutusele teise abitaotluse oma juhendaja suhtes samas osakonnas. Nendes taotlustes kinnitas hageja sisuliselt, et eespool punktis 4 mainitud katseaja vahearuande laimav sisu on tõend selle kohta, et tema ülemused on teda psühholoogiliselt ahistanud. Pädev ametisse nimetav asutus jättis 24. juuli 2015. aasta otsusega D/306/15 ja 19. oktoobri 2015. aasta otsusega D/512/15 need kaks abitaotlust rahuldamata. Hageja esitas otsuste D/306/15 ja D/512/15 peale ühe kaebuse 23. oktoobril 2015 ja teise 19. jaanuaril 2016. Nendest kahest kaebusest esimeses palus ta eelkõige eemaldada tema isikutoimikust teda puudutav katseaja vahearuanne. Pädev ametisse nimetav asutus jättis 9. veebruari 2016. aasta otsusega R/730/15 ja 27. aprilli 2016. aasta otsusega R/43/16 need kaks kaebust rahuldamata.

10 Hageja palus 21. juulil 2016, et hüvitataks kahju ja kulud, sealhulgas õigusabikulud, mis tekkisid tema tervisetoimikuga tutvumise taotluse menetluse tõttu. Meditsiinitalitus jättis selle nõude 30. augustil 2016 rahuldamata.

1 Esitatud on üksnes käesoleva kohtuotsuse need punktid, mille avaldamist peab Üldkohus otstarbekaks.

11 Hageja palus 30. septembril 2016, et tema tervisetoimikusse lisataks meditsiiniline arvamus professor D-lt, kelle puhul on tegemist institutsioonivälise psühholoogiga, kellega hageja oli konsulteerinud augustis 2016.

12 Hageja esitas 10. oktoobril 2016 Euroopa Andmekaitseinspektorile (edaspidi „andmekaitseinspektor“) kaebuse. Kaebus puudutas esiteks tema tervisetoimikuga tutvumise taotluse läbivaatamise menetluse kestust ja teiseks tema tervisetoimikusse professor D teate lisamata jätmist.

13 Hageja esitas 27. novembril 2016 kaebuse meditsiinitalituse otsuse peale, mida on mainitud eespool punktis 10 ning millega jäeti rahuldamata tema nõue hüvitada kahju ja kulud, mis tekkisid tema tervisetoimikuga tutvumise taotluse menetluse tõttu. Pädev ametisse nimetav asutus jättis 9. märtsi 2017. aasta otsusega R/579/16 selle kaebuse rahuldamata.

14 Samal ajavahemikul jaanuaris 2016 ja aprillis 2017 koostati hageja iga-aastased hindamisaruanded (edaspidi „hindamisaruanded“) 2015. ja 2016. aasta kohta.

15 Komisjon teatas 3. aprillil 2017 *Informations administratives*'is nr 13-2017 avaldatud teatisega 2017. aasta edutamismenetluse algatamisest (edaspidi „2017. aasta edutamismenetlus“). Sellele teatisele järgnes 19. juunil 2017 nende ametnike nimekirja avaldamine, kelle edutamiseks tegi OLAFi peadirektor ettepaneku. Hageja nime ei olnud nimekirjas mainitud.

16 Hageja esitas 11. aprillil 2017 uuesti oma 30. septembri 2016. aasta taotluse, milles palus, et professor D teade kantaks tema tervisetoimikusse (vt eespool punkt 11).

17 Hageja esitas juunis 2017 Euroopa Ombudsmanile kaebuse katseaja vahearuande olemasolu kohta tema isikutoimikus.

18 Hageja esitas 26. juunil 2017 edutamise ühiskomiteele kaebuse OLAFi peadirektori otsuse peale mitte kanda hagejat edutamiseks esitatud ametnike nimekirja.

19 Hageja palus 25. augustil 2017 meditsiinitalitusel kõrvaldada arsti A teade tema tervisetoimikust. Meditsiinitalitus teatas 28. augustil 2017 talle, et tema tervisetoimikus seda teadet ei ole.

20 Üks edutamise ühiskomitee liige tutvus 27. augustil 2017 hageja katseaja vahearuandega.

21 21. septembril 2017 esitas ettevalmistav ühisrühm arvamuse projekti, milles tehti ettepanek jätta hageja edutamiseks soovitamata. Sellele arvamuse projektile järgnes edutamise ühiskomitee 27. oktoobri 2017. aasta arvamus, milles ta ei soovitanud pädeval ametisse nimetaval asutusel hagejat edutada; selle poolt hääletas 26 liiget ja erapooletuks jäi 4.

22 Komisjon avaldas 13. novembril 2017 *Informations administratives*'is nr 25-2017 teatise. See teatis sisaldas 2017. aasta edutamise raames edutatud ametnike nimekirja. Hageja nime selles nimekirjas ei olnud (edaspidi „edutamata jätmise otsus“).

23 Andmekaitseinspektor tegi 14. detsembril 2017 otsuse hageja 10. oktoobri 2016. aasta kaebuse kohta, mida on mainitud eespool punktis 12. Selles otsuses lükkas andmekaitseinspektor tagasi hageja esimese väite, mis puudutas menetluse kestust selle taotluse läbivaatamiseks, mille hageja esitas oma tervisetoimikuga tutvumiseks. Seevastu otsustas andmekaitseinspektor teise väite kohta, mis käsitles professor D teate hageja tervisetoimikusse kandmata jätmist, et asjaolu, et komisjon ei rahuldanud viivitamatult hageja taotlust, mis puudutas tema tervisetoimikus vea parandamist, kujutab endast isikuandmete kaitse normide rikkumist. Lisaks märkis andmekaitseinspektor, et talle selle kaebemenetluse raames edastatud teave viitab sellele, et arsti A teade eemaldati hageja tervisetoimikust.

24 Hageja palus 18. detsembril 2017 OLAFi peadirektoril eemaldada tema isikutoimikust katseaja vahearuanne. Selle taotluse põhjenduseks viitas hageja andmekaitseinspektori otsusele, mida on mainitud eespool punktis 23.

25 Komisjoni personalihalduse ja julgeoleku peadirektoraat teatas 18. jaanuari 2018. aasta e-kirjas hagejale, et katseaja vahearuanne ja tema kommentaarid selle kohta olid tema isikutoimikust kõrvaldatud.

26 Hageja esitas 10. veebruaril 2018 kaebuse edutamata jätmise otsuse peale, mis avaldati 13. novembril 2017. Pädev ametisse nimetav asutus jättis 7. juuni 2018. aasta otsusega R/96/18 selle kaebuse rahuldamata (edaspidi „kaebuse rahuldamata jätmise otsus“). Hageja teatas 17. juunil 2018, et on kätte saanud tema kaebuse rahuldamata jätmise otsuse.

27 13. novembril 2018 edutati hageja 2018. aasta edutamise raames palgaastmele AD 6 alates 1. jaanuarist 2018.

II. Menetlus ja poolte nõuded

[…]

34 Hageja palub Üldkohtul:

– kohustada komisjoni esitama kõikide 2017. aasta edutamise raames palgaastmelt AD 5 palgaastmele AD 6 edutatavate ja edutatud ametnike hindamisaruanded ning edutamiseks esitatud ametnike nimekirjad;

– kohustada komisjoni esitama tõendid ja teenete võrdleva hindamise tulemused ning koopiad ettevalmistava ühisrühma ja edutamise ühiskomitee toimikutest, samuti kõige värskem statistika ametnike edutamise keskmise tempo ja vastava palgatõusu kohta;

– kuulata pärast teises nõudes viidatud asjakohaste dokumentide esitamist tunnistajatena ära heakskiitmise ja edutamise menetluses asjasse puutuvad isikud ning isikud, kes on tutvunud katseaja vahearuandega;

– tühistada edutamata jätmise otsus;

– tühistada kaebuse rahuldamata jätmise otsus;

– mõista komisjonilt välja hüvitis tekitatud kahju eest;

– mõista kohtukulud välja komisjonilt.

35 Komisjon palub Üldkohtul:

– jätta hagi rahuldamata;

– mõista kohtukulud välja hagejalt.

III. Õiguslik käsitlus

36 Neljanda ja viienda nõudega palub hageja tühistada edutamata jätmise otsus ja kaebuse rahuldamata jätmise otsus.

37 Väljakujunenud kohtupraktikast tuleneb, et kaebuse rahuldamata jätmise vastu suunatud nõuete eesmärk on esitada kohtule hagi selle akti peale, mille peale kaebus esitati, ning neil puudub autonoomne sisu (17. jaanuari 1989. aasta kohtuotsus Vainker *vs.* parlament, 293/87, EU:C:1989:8, punkt 8, ja 20. novembri 2007. aasta kohtuotsus Ianniello *vs.* komisjon, T-205/04, EU:T:2007:346, punkt 27). Seega tuleb asuda seisukohale, et tühistamisnõuetega, mis on esitatud otsuse peale, millega on jäetud rahuldamata edutamata jätmise otsuse peale esitatud kaebus, taotletakse üksnes edutamata jätmise otsuse tühistamist (vt selle kohta 6. aprilli 2006. aasta kohtuotsus Camós Grau *vs.* komisjon, T-309/03, EU:T:2006:110, punkt 43).

38 Isegi kui kaebuse rahuldamata jätmise otsus kinnitab edutamata jätmise otsust ning seega ei pea konkreetselt otsustama kaebuse rahuldamata jätmise otsuse tühistamise nõuete üle, täpsustavad viimati nimetatud otsuses esitatud põhjendused edutamata jätmise otsuse põhjendusi. Järelikult arvestades, et kohtueelne menetlus on arenev menetlus, tuleb neid põhjendusi samuti võtta arvesse selleks, et analüüsida edutamata jätmise otsuse õiguspärasust, kuna need põhjendused peavad langema kokku edutamata jätmise otsuste põhjendustega (vt selle kohta 21. mai 2014. aasta kohtuotsus Mocová *vs.* komisjon, T-347/12 P, EU:T:2014:268, punktid 31 ja 33 ning seal viidatud kohtupraktika; vt samuti 9. detsembri 2009. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Birkhoff, T-377/08 P, EU:T:2009:485, punkt 59).

39 Oma kuuendas nõudes palub hageja, et komisjon hüvitaks väidetavalt tekitatud kahju.

40 Esiteks tuleb analüüsida tühistamisnõuet ja teiseks kahju hüvitamise nõuet.

A. Tühistamisnõue

41 Nõude põhjenduseks esitab apellant kaks väidet. Esimese väite kohaselt ei olnud 2017. aasta edutamismenetlus nõuetekohane. Teise väite kohaselt tegi pädev ametisse nimetav asutus teenete võrdleval hindamisel ilmse hindamisvea.

42 Komisjon esitab mitu asja läbivaatamist takistavat asjaolu.

1. Vastuvõetavus

[…]

c) Asja läbivaatamist takistav asjaolu, mis seisneb selles, et hageja vaidlustab aktid, mis on muutunud lõplikuks

[…]

84 Eeltoodust tuleneb, et asja läbivaatamist takistav asjaolu, mis tugineb esimese väite ebaselgusele ja ebatäpsusele, ning asja läbivaatamist takistav asjaolu, mis tugineb vastavuse põhimõtte rikkumisele, tuleb tagasi lükata. Seevastu on vastuvõetamatud hageja argumendid, mis on esiteks esitatud katseaja vahearuande olemasolu kohta tema isikutoimikus personalieeskirjade artikli 26 tähenduses ning teiseks 2015. ja 2016. aasta hindamisaruannete kohta.

2. Sisulised küsimused

85 Esimeses väites kinnitab hageja sisuliselt, et 2017. aasta edutamismenetlus on nõuetevastane, kuna see on vastuolus personalieeskirjade artikliga 45 ja komisjoni 16. detsembri 2013. aasta otsusega C(2013) 8968 (final) personalieeskirjade artikli 45 üldiste rakendussätete kohta, mis on avaldatud 19. detsembri 2013. aasta *Informations administratives*'is nr 55-2013 (edaspidi „üldised

rakendussätted“). Sellega seoses väidab hageja eelkõige, et 2017. aasta edutamismenetluse nõuetevastasus on seotud esiteks mõjuga, mida avaldas arsti A teade, ning teiseks katseaja vahearuande ja katseaja lõpparuande mõjuga. Hageja lisab, et menetlusnormide rikkumised, mida ta ette heidab, võisid mõjutada 2017. aasta edutamismenetluse tulemust ehk edutamisest keeldumist.

[…]

b) Katseaja vahearuande ja katseaja lõpparuande väidetav mõju 2017. aasta edutamismenetlusele

108 Hageja väidab eelkõige, et tema isikutoimik, mida analüüsiti 2017. aasta edutamismenetluses, sisaldas andmeid, mida see ei oleks pidanud sisaldama ja mida ei oleks tulnud teenete võrdleval hindamisel selleks, et tema teeneid hinnata, arvesse võtta. Eelkõige leiab hageja, et katseaja vahearuande olemasolu tema isikutoimikus oli nõuetevastane.

109 Hageja kritiseerib ka katseaja vahearuande olemasolu tema „edutamistoimikus“, see tähendab sisuliselt katseaja vahearuande mõju ja arvesse võtmist 2017. aasta edutamise käigus. Sellega seoses rõhutas hageja hagiavalduses ja kohtuistungil, et katseaja lõpparuanne sisaldas otsest viidet katseaja vahearuandele ning viitas probleemidele, mis tal olid katseaja alguses tekkinud, nimelt isikutevahelistele ja meeskonnatööga seotud probleemidele.

110 Hageja leiab, et katseaja vahearuandes esitatud teave ilmselgelt mõjutas katseaja lõpparuande ning tema 2015. ja 2016. aasta hindamisaruannete sisu, see tähendab dokumente, mida võeti arvesse 2017. aasta edutamise raames läbi viidud teenete võrdleval hindamisel. Ta märgib lisaks, et üks edutamise ühiskomitee liige tutvus 2017. aasta edutamismenetluses vahetult katseaja vahearuandega. Peale selle kinnitas hageja kohtuistungil, et selle aruande arvessevõtmine pädeva ametisse nimetava asutuse poolt ei olnud 2017. aasta edutamismenetluses vajalik.

111 Lõpuks väidab hageja hagiavalduse selles osas, mis käsitleb teenete võrdlevat hindamist, et katseaja lõpparuandes ja katseaja vahearuandes sisalduvad kommentaarid mõjutasid ilmselgelt tema hindamist ja edutamisettepaneku tegemata jätmist.

112 Seega viitab hageja sisuliselt esiteks nõuetevastasusele, mis on seotud katseaja vahearuande olemasoluga tema isikutoimikus personalieeskirjade artikli 26 tähenduses. Teiseks toob ta esile personalieeskirjade artikli 45 rikkumise, kuna 2017. aasta edutamismenetluses võeti arvesse katseaja vahearuannet ja katseaja lõpparuannet.

113 Komisjon vaidleb hageja argumentidele vastu.

114 Esiteks väidab komisjon, et katseaja vahearuande eemaldamine hageja isikutoimikust ei ole otsene tagajärg tema kohustustele, mis tulenevad andmekaitseinspektori otsusest (vt eespool punktid 23–25). Nimelt ei leidnud andmekaitseinspektor oma otsuses, et katseaja vahearuande olemasolu isikutoimikus oli nõuetevastane.

115 Teiseks väidab komisjon oma menetlusdokumentides, et personalieeskirjade artikli 45 ja üldiste rakendussätete artikli 4 lõike 1 punkti a kohaselt ei kujuta katseaja vahearuande arvessevõtmine 2017. aasta edutamise raames endast nõuetevastasust, vaid pädeva ametisse nimetava asutuse jaoks on tegemist hoopis kohustusega. Lisaks rõhutab komisjon, et käesoleval juhul on edutamise ühiskomitee liikmete võimalus tutvuda ametnike isikutoimikuga personalihalduse infosüsteemi (edaspidi „Sysper 2“) kaudu menetlusnõue, mis tuleneb personalieeskirjade artiklis 45 ette nähtud aruannete läbivaatamise vajadusest. Seega ei ole komisjoni arvates see isikutoimikuga tutvumine nõuetevastane.

116 Kui komisjonile kohtuistungil selle kohta küsimusi esitati, rõhutas ta, et vastupidi sellele, mida ta märkis kostja vastuses, ei ole ametisse nimetaval asutusel mingit kohustust võtta katseaja vahearuannet arvesse. Lisaks täpsustas ta, et katseaja aruande eesmärk ei ole hinnata ametniku teeneid edutamise jaoks ning et see aruanne koostati üksnes alaliselt ametisse nimetamise eesmärgil. Ta järeldas sellest, et edutamismenetluse raames teenete võrdleval hindamisel võeti põhimõtteliselt arvesse üksnes hindamisaruandeid. Komisjon leidis siiski, et hindajatel on alati tegelikult võimalus võtta arvesse Sysper 2-s kättesaadavaid dokumente.

117 Kolmandaks seadis komisjon kostja vastuses ja kohtuistungil kahtluse alla katseaja vahearuande mõju 2017. aasta edutamismenetlusele ja eelkõige selle dokumendi mõju selle edutamise käigus arvesse võetud aruannetele.

118 Kõigepealt märgib komisjon, et katseaja vahearuande sisu ei takistanud hageja alaliselt ametisse nimetamist katseaja lõpus. Kohtuistungil rõhutas ta, et ülemustel on katseaja vahearuandes ja katseaja lõpparuandes lubatud anda negatiivseid hinnanguid. Ta lisas, et katseaja lõpparuandes tõepoolest mainiti probleeme, mis hagejal katseaja alguses tekkisid. Ta väitis siiski, et hageja katseaja lõpparuanne sisaldas hinnanguid, mis tahtlikult pisendasid katseaja vahearuandes sisalduvaid negatiivseid hinnanguid.

119 Seejärel väidab komisjon, et hagejal puudub huvi vaidlustada tema suhtes 2015. ja 2016. aasta kohta koostatud hindamisaruannete „rahuldavaid“ järeldusi. Komisjon kinnitas kohtuistungil, et katseaja vahearuandes sisalduvate hinnangute väidetavat negatiivset mõju tasakaalustasid katseaja lõpparuandes ning 2015. ja 2016. aasta hindamisaruannetes sisalduvad positiivsed hinnangud.

120 Lõpuks tõdes komisjon samuti kohtuistungil, et kaebuse rahuldamata jätmise otsus ei sisalda ühtegi viidet katseaja vahearuandele. Ta täpsustas sellega seoses, et pädev ametisse nimetav asutus kasutas edutamismenetluse käigus üksnes või peamiselt 2015. ja 2016. aasta kohta koostatud hindamisaruandeid.

121 Järelikult komisjoni arvates ülehindab hageja katseaja vahearuande mõju 2017. aasta edutamismenetlusele ja jätab tähelepanuta selle, et oluline on tema isikutoimikus sisalduvate muude teda puudutavate aruannete arvessevõtmine.

122 Käesolevas asjas tuleb märkida, et hageja ei saa vaidlustada katseaja vahearuande olemasolu tema isikutoimikus personalieeskirjade artikli 26 tähenduses (vt eespool punkt 84).

123 Seega tuleb analüüsida üksnes hageja argumente, mis tuginevad 2017. aasta edutamismenetluses katseaja vahearuande ja katseaja lõpparuande arvessevõtmisele, mis on vastuolus personalieeskirjade artikliga 45.

1) Sissejuhatavad märkused

124 Personalieeskirjade artikli 45 lõikes 1 on sätestatud, et teenete võrdleval hindamisel võtab ametisse nimetav asutus eelkõige arvesse aruandeid ametnike kohta. Lisaks on üldiste rakendussätete artikli 4 lõike 1 punktis a sätestatud muu hulgas, et edutatavate ametnike teenete võrdleva hindamise jaoks võtab ametisse nimetav asutus eelkõige arvesse: „ametnike aruandeid, mis on viimasest edutamisest alates nende kohta koostatud või juhul, kui edutamist ei ole toimunud, nende töölevõtmisest alates ning eelkõige hindamisaruandeid, mis on koostatud vastavalt personalieeskirjade artikli 43 üldistele rakendussätetele“. [mitteametlik tõlge]

125 Esiteks on oluline rõhutada, et personalieeskirjade artiklis 45 viidatud aruanded on personalieeskirjade artiklis 43 mainitud aruanded ehk hindamisaruanded (vt selle kohta 5. oktoobri 2000. aasta kohtuotsus Rappe *vs.* komisjon, T-202/99, EU:T:2000:227, punkt 37 ja seal viidatud kohtupraktika).

126 Hindamisaruanne on hinnangu andmisel möödapääsmatu ametniku karjääri arvessevõtmisel iga kord, kui otsustakse tema edutamise üle (vt 8. märtsi 2006. aasta kohtuotsus Lantzoni vs. Euroopa Kohus, T-289/04, EU:T:2006:70, punkt 61 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 16. märtsi 2009. aasta kohtuotsus R *vs.* komisjon, T-156/08 P, EU:T:2009:69, punkt 53 ja seal viidatud kohtupraktika). Seega on otsus jätta ametnik edutamata tehtud nõuetevastaselt, kui ametisse nimetav asutus ei hinnanud edutatavate ametnike teeneid võrdlevalt, kuna üks või mitu hindamisaruannet ei olnud administratsiooni süül kättesaadavad (28. juuni 2016. aasta kohtuotsus Kotula *vs.* komisjon, F-118/15, EU:F:2016:138, punkt 38; vt selle kohta samuti 3. märtsi 1993. aasta kohtuotsus Vela Palacios *vs.* MSK, T-25/92, EU:T:1993:17, punkt 43, ja 11. juuli 2007. aasta kohtuotsus Konidaris *vs.* komisjon, T-93/03, EU:T:2007:209, punkt 88).

127 Teiseks on ametisse nimetaval asutusel tõesti võimalus võtta arvesse muud teavet, mis puudutab edutamise kandidaatide halduslikku ja isiklikku seisundit. Sellele teabele tuginemise võimalus eeldab, et esinevad erandlikud asjaolud (vt selle kohta 5. oktoobri 2000. aasta kohtuotsus Rappe *vs.* komisjon, T-202/99, EU:T:2000:227, punktid 40 ja 54). Nii on see eelkõige juhul, kui hindamisaruanne puudub (vt selle kohta 13. juuli 1995. aasta kohtuotsus Rasmussen *vs.* komisjon, T-557/93, EU:T:1995:138, punkt 32).

128 Pealegi saab teave korvata hindamisaruande puudumist üksnes siis, kui see vastab teatud tingimustele, mille täitmist peab kostjaks olev institutsioon tõendama. Esiteks peab teave olema piisavalt objektiivne, et võimaldada kohtulikku kontrolli, teiseks peab see sisaldama ametniku hindamisaruande koostamise eest vastutavate isikute antud hinnangut ametniku teenetele, kolmandaks peab see olema ametnikule teatavaks tehtud viisil, mis tagab kaitseõiguste järgimise, ning neljandaks peab see olema edutamiskomiteele teada ajal, millal ta võrdleb kõikide kandidaatide teeneid. Sellest järeldub, et teave, mis võib hindamisaruande puudumist korvata, peab oma päritolu, kindlakstegemise menetluse ja eseme poolest olema üldjoontes analoogne selle aruandega (5. oktoobri 2000. aasta kohtuotsus Rappe *vs.* komisjon, T-202/99, EU:T:2000:227, punktid 56 ja 57).

129 Kolmandaks tuleb kõigepealt märkida, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on hindamisaruande esmane eesmärk tagada administratsioonile perioodiline ja võimalikult täielik teave selle kohta, millistel tingimustel täidavad tema ametnikud teenistuskohustusi (15. mai 1996. aasta kohtuotsus Dimitriadis *vs.* kontrollikoda, T-326/94, EU:T:1996:62, punkt 84; 10. septembri 2003. aasta kohtuotsus McAuley *vs.* nõukogu, T-165/01, EU:T:2003:225, punkt 51, ja 16. aprilli 2008. aasta kohtuotsus Doktor *vs.* nõukogu, F-73/07, EU:F:2008:42, punkt 86). Seevastu katseaja lõpparuande eesmärk on põhiliselt hinnata katseajal oleva ametniku suutlikkust täita oma ametialaseid kohustusi ja olla alaliselt ametisse nimetatud (vt selle kohta 24. veebruari 2000. aasta kohtuotsus Jacobs *vs.* komisjon, T-82/98, EU:T:2000:53, punkt 45 ja seal viidatud kohtupraktika).

130 Samamoodi ei saa automaatselt ja täielikult võrrelda ametniku hindamisaruannet ja katseaja lõpparuannet, kuna need kaks liiki aruannet sisaldavad erinevaid hindamise alljaotisi ja hinnete süsteemi (vt selle kohta 15. mai 1996. aasta kohtuotsus Dimitriadis *vs.* kontrollikoda, T-326/94, EU:T:1996:62, punktid 83 ja 85).

131 Seejärel tuleb rõhutada, et ametniku karjääri arengu seisukohast on oluline, kui iga-aastase hindamise alguses määratakse kindlaks eelnevad eesmärgid, mille on seadnud vahetu ülemus. Iga-aastane hindamine puudutab eelkõige seda, kuidas ametnik neid eesmärke saavutas. Ametniku tulemuslikkust, tõhusust ja tööalast käitumist hinnatakse neid eesmärke silmas pidades. Need eesmärgid ei ole aga samad, mida oodatakse katseajal olevalt ametnikult katseajal selleks, et teda saaks alaliselt ametisse nimetada. Võttes arvesse nende erilist laadi, mis on keskendunud tulemuslikkusele, erinevad hindamisaruandes sisalduvad hinnangud katseaja lõpparuandes sisalduvatest hinnangutest.

132 Sellega seoses on otsustatud, et katseaja aruandes sisalduvat hinnangut hagejale tema lepingu esimese kuue kuu jooksul ei saa samastada hinnanguga, mis anti iga-aastases hindamisaruandes, mille eesmärk on hinnata, kas hagejaga kokkuleppel kindlaks määratud eesmärke arvestades vastas hageja ootustele, ja

teha nii kindlaks tema soorituse tase, samuti ei saa esimesena nimetatud hinnang teist asendada või kompenseerida (vt selle kohta 13. detsembri 2018. aasta kohtuotsus Wahlström *vs.* Frontex, T-591/16, ei avaldata, EU:T:2018:938, punkt 65).

133 Lõpuks kujutavad hindamisaruanded endast isikut kahjustavaid akte, kuna nende puhul on tegemist dokumentidega, mis võivad avaldada mõju ametniku kogu karjääri jooksul. Kohtupraktika, mille kohaselt hindamisaruanded on aktid, mille peale saab esitada tühistamishagi, vastab hea halduse huvile, kuna juhul, kui see nii ei oleks, on asjaomasel isikul võimalik sellise aruande võimalikke vigu esile tuua üksnes sellise akti peale esitatud hagide raames, mille vastuvõtmisel asjaomane aruanne rolli mängis. Selline olukord võib aga lükata edasi ametnike suhtes oluliste otsuste vastuvõtmise (16. märtsi 2009. aasta kohtuotsus R *vs.* komisjon, T-156/08 P, EU:T:2009:69, punktid 53 ja 54).

134 Sellist hindamisaruannete kohta kohtupraktikas valitud lahendust ei saa laiendada dokumentidele, mille ainus eesmärk on valmistada ette administratsiooni kindla otstarbega otsust, millega need dokumendid on seega tihedalt seotud. See on nii just katseaja aruannetega, mille eesmärk on valmistada ette administratsiooni otsus asjaomase isiku katseaja lõppedes tema ametisse nimetamise või teenistusest vabastamise kohta (16. märtsi 2009. aasta kohtuotsus R *vs.* komisjon, T-156/08 P, EU:T:2009:69, punkt 55).

135 Nii on see ka ametniku katseaja kulgemisega seotud meetmete puhul, mis on võetud personalieeskirjade artikli 34 alusel ning mille hulka kuuluvad katseaja jätkamiseks teise talitusse määramise otsus ja otsus pikendada katseaega kuue kuu võrra. Nende meetmete eesmärk on ilmselgelt võimaldada administratsioonil paremini hinnata katseajal oleva ametniku omadusi ning valmistada ette asjaomase isiku alaliselt ametisse nimetamise või teenistusest vabastamise otsus, mis tuleb vastu võtta katseaja lõppedes, ning nende meetmete peale ei saa seega eraldi tühistamishagi esitada (16. märtsi 2009. aasta kohtuotsus R *vs.* komisjon, T-156/08 P, EU:T:2009:69, punkt 56).

136 Lisaks ei saa ametniku isikutoimikus olev katseaja aruanne põhimõtteliselt enam mingit mõju avaldada pärast katseaja lõpus tehtud alaliselt ametisse nimetamise otsust, mille jaoks katseaja aruanne, mille ainus eesmärk oli see otsus ette valmistada, koostati (vt selle kohta 19. veebruari 2008. aasta kohtumäärus R *vs.* komisjon, F-49/07, EU:F:2008:18, punkt 56).

137 Seega on hindamisaruannetel ja katseaja jooksul koostatud aruannetel erinev ese ja otstarve. Lisaks reguleerivad neid aruandeid erinevad õigusnormid. Seega ei saa edutamiskomitee katseaja lõpparuannet, isegi kui selles on teatud hulk märkusi ametniku või teenistuja töövõime kohta, põhimõtteliselt arvesse võtta.

138 Neid kaalutlusi arvestades tuleb analüüsida hageja argumente, mis puudutavad tema katseaja aruannete arvessevõtmist 2017. aasta edutamise raames.

2) Hageja katseaja aruannete arvessevõtmine

139 Esiteks leidis pädev ametisse nimetav asutus kaebuse rahuldamata jätmise otsuses, et personalieeskirjade artikli 45 tähenduses teenete võrdleva hindamise nõuetekohasus nõuab nii katseaja lõpparuande kui ka hageja 2015. ja 2016. aasta hindamisaruannete arvessevõtmist. Pädev ametisse nimetav asutus täpsustas, et ükski toimiku dokument ei viita sellele, et 2017. aasta edutamise raames oleks selles suhtes toimunud rikkumine. Ta lisas, et pelk asjaolu, et üks edutamise ühiskomitee liige tutvus katseaja vahearuandega, ei võimalda järeldada, et teenete võrdlevat hindamist asjakohaste aruannete, see tähendab katseaja lõpparuande ning 2015. ja 2016. aasta hindamisaruannete alusel ei toimunud.

140 Sellega seoses tuleb esiteks rõhutada, et nagu komisjon kohtuistungil kinnitas, sisaldas Sysper 2-s teda puudutava katseaja lõpparuande lisa hageja katseaja vahearuannet.

141 Peale selle tuleb märkida, et katseaja vahearuande olemasolu ja sisu on mainitud katseaja lõpparuande lõpuosas. Nimelt selgitas aruande kinnitaja katseaja lõpparuandes, et on „mõneti murettekitav, et esialgne ajavahemik [esimeses osakonnas, kus hageja töötas], ei kulgenud nii hästi, nagu nähtub katseaja vahearuandest […], milles toodi esile isikutevahelised probleemid ja meeskonnatööga seotud küsimused“. Aruande kinnitaja lisas, et niisugused hinnangud on seotud konkreetsete asjaolude kooslusega esimeses osakonnas. Need märkused soodustasid seega seda, et tutvuti katseaja lõpparuandega koostoimes katseaja vahearuandega. Pealegi näitavad hageja poolt Üldkohtule esitatud tõendid, et enne edutamata jätmise otsuse vastuvõtmist tutvus üks ühise edutamiskomitee liige Sysper 2-s vahetult katseaja vahearuandega, mis oli toodud hagejat puudutava katseaja lõpparuande lisas.

142 Seega tuleb tõdeda, et teenete võrdleval hindamisel võeti hageja katseaja lõpparuannet arvesse. Peale selle võeti võrdleva hindamise käigus otseselt või kaudselt samuti arvesse hageja katseaja vahearuannet.

143 Teiseks nähtub eespool punktides 125–137 viidatud kohtupraktikast, et põhimõtteliselt ei saa katseaja lõpparuannet edutamismenetluses arvesse võtta ja ametisse nimetav asutus võib üksnes teatud erandlikel asjaoludel võtta arvesse muud teavet, kui see vastab teatud tingimustele, mille täitmist peab asjaomane institutsioon tõendama.

144 Tuleb aga rõhutada, et käesoleval juhul koostati hageja suhtes 2015. ja 2016. aasta kohta kaks hindamisaruannet ning et nendes hindamisaruannetes sisalduvad hinnangud on piisav alus teenete võrdlevaks hindamiseks, mis on ette nähtud personalieeskirjade artikli 45 lõikes 1.

145 Seega ei õigusta ükski erandlik asjaolu seda, et teenete võrdleval hindamisel võetaks arvesse katseaja lõpparuannet ja katseaja lõpparuande lisas toodud katseaja vahearuannet.

146 Teiseks ja igal juhul tuleb ühelt poolt rõhutada, et erinevalt hindamisaruannetest ei koostatud hageja katseaja vahearuannet ei selleks, et võimaldada hagejale objektiivset hindamist, ega ka selleks, et seda kasutataks hageja karjääri arengu hindamiseks. Nimelt koostati katseaja vahearuanne hageja katseaja jooksul konfliktsituatsioonis hageja ja selle esimese osakonna teiste töötajate vahel, kuhu ta oli määratud (vt eespool punkt 2). Vahearuanne koostati seega kindlal põhjusel hageja karjääri alguses, et tuua esile probleemid, mis tal selles esimeses osakonnas tekkisid, ning selleks, et õigustada haldusmeedet viia hageja katseaja jätkamiseks üle muusse osakonda. Lisaks ei saanud hageja seda aruannet vaidlustada hagiga, mis on esitatud tema alaliselt ametisse nimetamise otsuse peale, kuna see otsus ei kahjustanud tema huve.

147 Teiselt poolt vastab tõele, et ülemusel on ametniku omadusi hinnates ulatuslik kaalutlusõigus ning ta peab oma kohustuste täitmiseks andma kommentaare ja väljendama vajaduse korral hageja töö kvaliteedi suhtes kahtlusi. Siiski tuleb märkida, et käesoleval juhul sisaldab katseaja vahearuanne karmi kriitikat hageja tulemuslikkuse, sobivuse, soorituste ja käitumise kohta esimeses osakonnas, kuhu ta oli määratud. See kriitika on sõnastatud nii, et see on suunatud eelkõige hageja isiksusele, mitte tema ametialastele oskustele. Selline kriitika läheb kaugemale sellest, mis on objektiivselt vajalik, et hinnata, kas teenistuses esinevad raskused, ja õigustada haldusotsust muusse osakonda üleviimise kohta.

148 Seega võttes arvesse katseaja vahearuandes esitatud kriitika ebatavalist sisu, ei saa selles aruandes sisalduvaid hinnanguid samastada või vähemalt võrrelda hinnangutega, mis sisalduvad 2016. ja 2015. aasta kohta koostatud positiivsetes ja hilisemates hindamisaruannetes.

149 Seega kujutavad eespool punktides 146–148 nimetatud asjaolud võrreldes eespool punktides 143 ja 144 esitatutega endast täiendavat põhjust välistada, et hageja katseaja aruandeid võiks teenete võrdleval hindamisel arvesse võtta.

150 Seega tuleb tõdeda, et see, et pädev ametisse nimetav asutus võtab arvesse hageja katseaja aruandeid ehk katseaja lõpparuannet ja katseaja vahearuannet, kujutab endast rikkumist, mis võib teda puudutavas osas muuta 2017. aasta edutamismenetluse mittenõuetekohaseks.

c) Tuvastatud menetlusnormi rikkumise mõju

151 Hageja väidab, et 2017. aasta edutamismenetlus oleks kindlasti olnud erinev, kui eespool punktides 108–112 mainitud rikkumisi ei oleks esinenud.

152 Komisjon väidab vastu, et isegi kui oleks toimunud menetlusnormi rikkumine, ei ole hageja tõendanud selle väidetava menetlusnormi rikkumise mõju edutamata jätmise otsuse sisule. Esiteks märgib ta, et hageja kinnitab üksnes üldsõnaliselt, et katseaja vahearuande olemasolu tema isikutoimikus „mõjutas vältimatult [tema toimiku] hindamist“. Teiseks rõhutab ta, et hageja ei nimeta ühtegi osa 2015. ja 2016. aasta kohta koostatud hindamisaruannetest või kaebuse rahuldamata jätmise otsusest, mida katseaja vahearuande sisu mõjutas.

153 Mis puudutab personalieeskirjade artikli 45 rikkumist ja edutamismenetluse nõuetevastasust, siis väljakujunenud kohtupraktikast tuleneb, et edutamata jätmise otsuse tühistamiseks ei piisa sellest, et kandidaadi isikutoimik on nõuetevastane ja puudulik, kuna tuleb samuti tuvastada, et see asjaolu võis edutamismenetlust otsustavalt mõjutada (vt selle kohta 30. jaanuari 2008. aasta kohtuotsus Strack *vs.* komisjon, T-394/04, EU:T:2008:20, punkt 39, ja 14. novembri 2017. aasta kohtuotsus Vincenti *vs.* EUIPO, T-586/16, EU:T:2017:803, punkt 36).

154 Üldisemalt tuleneb väljakujunenud kohtupraktikast, et selleks, et menetlusnormi rikkumine saaks põhjendada akti tühistamist, on nõutav, et ilma sellise rikkumiseta oleks menetlus võinud lõppeda teistsuguse tulemusega (18. septembri 2015. aasta kohtuotsus Wahlström *vs.* Frontex, T-653/13 P, EU:T:2015:652, punkt 21; vt selle kohta samuti 1. detsembri 2015. aasta kohtumäärus Georgias jt *vs.* nõukogu ja komisjon, C-545/14 P, ei avaldata, EU:C:2015:791, punkt 51).

155 Käesoleval juhul, nagu väidab komisjon, ei nähtu kaebuse rahuldamata jätmise otsusest esiteks, et hageja teened on suuremad kui tema edutatud kolleegidel. Teiseks ei ole katseaja vahearuande sisu mainitud teenete võrdleva hindamise staadiumis, mida ametisse nimetav asutus on üksikasjalikult kirjeldatud kaebuse rahuldamata jätmise otsuses. Kolmandaks sisaldavad arvesse võetud hindamisaruanded positiivseid hinnanguid, mis on „rahuldavad“, samas kui katseaja lõpparuanne, mis on samuti positiivne, võimaldas hageja alaliselt ametisse nimetada.

156 Kõigepealt tuleb siiski rõhutada, et pädev ametisse nimetav asutus viitab kaebuse rahuldamata jätmise otsuses sõnaselgelt katseaja lõpparuande sisule osas „Tulemuslikkus, pädevus ja tööalane käitumine“. Sellega seoses märgib pädev ametisse nimetav asutus, et katseaja lõpparuandes on mainitud „arenguruumi“ ja et hageja pidi „vajaduse korral konsulteerima juhtkonnaga“, „hoidma oma ülemusi kursis“ või „viima oma töö kooskõlla oma kolleegide tööga“, „et ta saaks teha tööd, mida temalt oodatakse“. Lisaks tuleb märkida, et katseaja lõpparuande lisas oli toodud katseaja vahearuanne ja viimast oli lõpparuandes mainitud. Seega võis katseaja lõpparuanne, millele oli lisatud katseaja vahearuanne, avaldada negatiivset mõju hageja teenete analüüsimisel hageja „tulemuslikkusele, pädevusele ja tööalasele käitumisele“ antud hinnangule.

157 Seejärel, võttes arvesse esiteks erilisi asjaolusid, mis kaasnesid hageja isikutoimikus katseaja lõpparuandele lisatud katseaja vahearuande koostamisega, teiseks äärmiselt kriitilisi ja subjektiivseid hinnanguid, mida see vahearuanne sisaldas, ning kolmandaks seda, et üks edutamise ühiskomitee liige tutvus selle vahearuandega enne edutatud ametnike lõpliku nimekirja koostamist, võis hageja katseaja vahearuanne avaldada negatiivset mõju 2017. aasta edutamismenetluses läbi viidud teenete võrdlevale hindamisele.

158 Lõpuks tuleb märkida, et on tõsi, et kõikide katseajal olevate ametnike kohta koostatakse katseaja lõpparuanne. Siiski ei koostata kõikide katseajal olevate ametnike kohta katseaja vahearuannet. Kui see teataval juhul koostatakse, erineb see katseaja lõpparuandest ja seda enam üldiste rakendussätete artiklis 4 nimetatud hindamisaruannetest. Seega võis katseaja vahearuande otsene või kaudne arvessevõtmine mõjutada hageja teenete objektiivset ja võrdset hindamist 2017. aasta edutamismenetluses.

159 Sellest järeldub, et eespool punktis 150 tuvastatud menetlusnormi rikkumine võis hageja suhtes avaldada otsustavat mõju selle menetluse käigule ja otsusele jätta ta edutamata. Teisisõnu on tuvastatud, et selle menetlusnormi rikkumise puudumisel oleks edutamata jätmise otsuse sisu võinud olla teistsugune (vt punktid 153 ja 154).

160 Eeltoodut arvestades tuleb esimese väitega nõustuda ja edutamata jätmise otsus tühistada, ilma et oleks vaja analüüsida esiteks hageja esimese väite raames esitatud teisi etteheiteid ja teiseks teist väidet. Lisaks, kuna edutamata jätmise otsus tühistatakse, ei ole vaja läbi vaadata menetlust korraldavate meetmete ja menetlustoimingute taotlusi, mille hageja esitab oma kolmes esimeses nõudes.

B. Kahju hüvitamise nõue

161 Avaliku teenistuse valdkonnas kahju hüvitamise vaidlustes välja kujunenud kohtupraktikast tuleneb, et liidu vastutuse tekkimine eeldab, et on täidetud teatav kogum tingimusi: institutsioonile etteheidetav tegevus peab olema õigusvastane, kahju peab olema tegelikult tekkinud ning väidetava tegevuse ja viidatud kahju vahel peab esinema põhjuslik seos (vt 15. septembri 2005. aasta kohtuotsus Casini *vs.* komisjon, T-132/03, EU:T:2005:324, punkt 94 ja seal viidatud kohtupraktika; 4. juuli 2006. aasta kohtuotsus Tzirani *vs.* komisjon, T-88/04, EU:T:2006:186, punkt 100, ja 26. oktoobri 2017. aasta kohtuotsus Paraskevaidis *vs.* Cedefop, T-601/16, EU:T:2017:757, punkt 78). Need kolm tingimust on kumulatiivsed, mistõttu juhul, kui üks nendest ei ole täidetud, ei saa liidu vastutus tekkida (vt 29. novembri 2018. aasta kohtuotsus WL *vs.* ERCEA, T-493/17, ei avaldata, EU:T:2018:852, punkt 207 ja seal viidatud kohtupraktika).

162 Käesolevas asjas palub hageja esiteks hüvitada väidetav varaline kahju, mille suuruseks ta arvab olevat 45 000 eurot, ja teiseks hüvitada väidetav mittevaraline kahju, mille suuruseks ta arvab olevat 20 000 eurot.

[…]

2. Nõue hüvitada väidetav mittevaraline kahju

[…]

179 Teiseks väidab hageja, et talle tekitati mittevaralist kahju seoses laimavate väidetega tema psühholoogilise seisundi kohta, mis sisalduvad katseaja vahearuandes. Ta väidab sellel teemal, et kõikide tema ülemuste ja teiste komisjoni peadirektoraatide võimalik tutvumine katseaja vahearuandega kahjustas tõsiselt tema mainet ja ametialast head nime OLAFis ja komisjonis. Tema maine kahjustamise tulemuseks oli see, et tal tekkis mure oma karjääri arengu ebakindluse ja sisuliselt 2017. aasta edutamismenetluse raames edutamise pärast. Ta lisab, et sellise olukorra tagajärjel tekkis tal endal ekslik arusaam oma olukorrast, mis põhjustas talle ärevust ja kannatusi, millel olid negatiivsed tagajärjed tema eraelule ning füüsilisele ja vaimsele tervisele. Seega palub hageja sisuliselt hüvitada mittevaraline kahju, mis tekkis katseaja vahearuande mõjust 2017. aasta edutamismenetlusele.

180 Sellega seoses nähtub kõigepealt tühistamisnõuete analüüsist ja täpsemalt eespool punktidest 124–160, et hageja argumendiga, mille eesmärk on tõendada, et katseaja lõpparuandele lisatud katseaja vahearuande arvessevõtmine 2017. aasta edutamise raames on nõuetevastane, on nõustutud ning et pädev ametisse nimetav asutus rikkus edutamata jätmise otsuse vastuvõtmisel personalieeskirjade artiklit 45. Sellest järeldub, et komisjonile etteheidetava tegevuse õigusvastasust puudutav tingimus on täidetud.

181 Seejärel tuleb asuda seisukohale, et hageja pandi murettekitavasse ja ebakindlasse olukorda seoses tema maine ja tööalase tulevikuga ning et see olukord tuleneb otseselt eespool punktis 180 tuvastatud õigusvastasusest.

182 Lisaks tekitas see, et pädev ametisse nimetav asutus ei täitnud 2017. aasta edutamise raames oma personalieeskirjade artiklist 45 tulenevaid kohustusi, hagejale erilist mittevaralist kahju, mida ei saa adekvaatselt hüvitada pelgalt edutamata jätmise otsuse tühistamisega.

183 Pealegi tunnistas komisjon kohtuistungil seda murettekitavat ja ebakindlat olukorda, milles hageja tundis end olevat. Sellega seoses täpsustas komisjon, et hageja mure seoses katseaja vahearuandega oli üks asjaoludest, mida võeti arvesse otsustamaks, et vajaduse korral kõrvaldatakse see aruanne hageja isikutoimikust.

184 Lõpetuseks olgu märgitud, et hagejale tekitatud mittevaraline kahju piirdub asjaoluga, et ta edutati palgaastmele AD 6 esimeses edutamismenetluses, mis järgnes 2017. aasta edutamisele ehk siis 2018. aasta edutamismenetluses (vt selle kohta 18. novembri 2015. aasta kohtuotsus Diamantopoulos *vs*. Euroopa välisteenistus, F-30/15, EU:F:2015:138, punkt 48).

185 Neil asjaoludel tuleb *ex æquo et bono* otsustada, et eespool punktis 180 tuvastatud õigusvastasusega tekitatud mittevaralise kahju eest on sobiv hüvitis 2000 eurot.

186 Neil asjaoludel tuleb hageja esitatud kahju hüvitamise nõue osaliselt rahuldada.

187 Kõike eeltoodut arvestades tuleb esiteks edutamata jätmise otsus tühistada ja teiseks mõista komisjonilt hageja kasuks välja 2000 euro suurune hüvitis hagejale tekitatud mittevaralise kahju eest.

IV. Kohtukulud

188 Vastavalt kodukorra artikli 134 lõikele 1 on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud.

189 Kuna hageja on kohtukulude hüvitamist nõudnud ja komisjon on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud välja mõista komisjonilt.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (seitsmes koda)

otsustab:

1. **Tühistada otsus, millega XH jäeti 2017. aasta edutamismenetluses palgaastmele AD 6 edutamata ning mis tuleneb sellele palgaastmele edutatud ametnike nimekirja avaldamisest 13. novembri 2017. aasta *Informations administratives*'is nr 25-2017**.

2. **Mõista Euroopa Komisjonilt XH kasuks välja 2000 euro suurune hüvitis talle tekitatud mittevaralise kahju eest.**

3. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.

4. Mõista kohtukulud välja komisjonilt.

da Silva Passos Truchot Sampol Pucurull

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 25. juunil 2020 Luxembourgis.

Allkirjad